

Česká společnost experimentální a klinické farmakologie a toxikologie ČLS JEP (org. č. 8) Czech Society of Experimental and Clinical Pharmacology and Toxicology CzMA

Osamostatňování farmakologie v rámci českých lékařských a vědeckých společenství kopíruje – i když s určitým zpožděním – obecnější historii postupného diferencování farmakologie jako oboru v soustavě medicínských disciplín. Po období převážně empirické léčby lékem, tradované původně v rámci patologie a různých klinických oborů, se ve 2. polovině 19. století začala farmakologie vyčleňovat a specializovat (na mezinárodní úrovni je prvním doloženým samostatným farmakologickým útvarem institut, založený prof. R. Buchheimem v 60. letech 19. století v estonském Dorpatu – dnešním Tartu). V českém teritoriu jsou ve stejné době první náznaky vyčleňování farmakologie spjaty s osobností prof. J. E. Purkyně (po jeho přechodu z Vratislavy do Prahy), a to nejprve v rámci tzv. fyziologické chemie. O dvacet let později (v 80. letech 19. století) byly v Praze vytvořeny první farmakologické ústavy – zvláště německý a zvláště český – v rámci Karlo-Ferdinandovy univerzity (v čele českých stáli profesori B. Jiruš, K. Chodounský, K. Lhoták). Během první Československé republiky se farmakologie rozšířila o ústavy na nově vzniklých vysokých školách (v Brně na LF Masarykovy univerzity a na Vysoké škole veterinární, v Bratislavě na LF Univerzity Komenského). Vůdčími farmakologickými představiteli v meziválečném období byli v Praze, kromě K. Lhotáka, prof. A. Velich na české části Karlovy univerzity a prof. E. Starkenstein na německé

části univerzity, v Brně profesori O. Rybák, B. Bouček, J. Lebduška, v Bratislavě prof. B. Polák. Po 2. světové válce vznikaly postupně další univerzitní farmakologické ústavy v souvislosti s rozrůstajícím se vysokým školstvím: v Praze v rámci Pediatrické LF (nyní 2. LF) a Hygienické LF (nyní 3. LF), při lékařských fakultách v Hradci Králové, Plzni, Olomouci, Košicích a později v rámci farmaceutických fakult v Hradci Králové a v Brně. Po vytvoření Československé akademie věd (1952) to byly akademické Farmakologické ústavy v Praze a v Bratislavě a akademický Ústav experimentální biofarmacie v Hradci Králové. V souvislosti s tzv. lékovou explozí nastal rozvoj farmaceutického průmyslu, který vyvolal vznik farmakologických oddělení rezortních výzkumných ústavů (především v pražském Výzkumném ústavu pro farmacii a biochemii SPOFA). Poválečná československá farmakologická škola je spjata se jmény např. prof. B. Poláka (v Praze), prof. Z. Koechra (v Hradci Králové a v Plzni) a především s pražskou osobností prof. MUDr. Heleny Raškové, DrSc., a s několika generacemi jejích žáků. Ti reprezentovali postupně mnohé farmakologické instituce (např. profesori Z. Votava, J. Vaněček, M. Wenke, V. Grossmann, docenti V. Trčka, M. Mráz; z dalších následovníků to byli např. doc. I. Janků, profesori J. Květina, J. Elis, M. Kršiak, S. Hynie, Vl. Eybl, J. Švihovec, R. Čapek). Mezi přední moravské představitele farmakologie patřili např. profesori J. Štefl, H. Zemánková-Kunzová, J. Lenfeld, O. Gulda a J. Jezdinský, ze slovenských to byli např. profesori F. Švec, F. Inczinger, Vl. Kovalčík, A. Nicák a docenti J. Lukascievicz, F. Selecký; nelze opomenout ani farmakology z výzkumných ústavů – např. prof. Z. Votavu, doc. Trčku, dr. A. Dlabáče a manžele Metyšovi). Po roce 1990 se pod vlivem „ekonomického zeštíhlování“ české vědy experimentální farmakologie institucionálně zúžila, převážně pouze na vysokoškolská pracoviště (Praha, Plzeň, Hradec Králové, Brno, Olomouc) a klinická farmakologie na zdravotnická pracoviště (Praha, Plzeň, Hradec Králové, Ostrava, Brno, České Budějovice, Olomouc, Ústí nad Labem.).

Postupným osamostatňováním a rozšiřováním farmakologických aktivit je charakterizován i historický vývoj Československé, či později České farmakologické společnosti. V obdobích před 2. světovou válkou neměli ani fyziologové, tím méně farmakologové, vlastní společnost. Vědeckým fórem pro prezentace těchto i dalších přírodovědných oborů byla Biologická společnost (vzniklá během první Československé republiky v Brně), k publikacím sloužily Biologické listy. V roce 1951 byla založena Československá fyziologická společnost, v jejímž rámci se ustavila farmakologická komise. Farmakologické příspěvky se tak v mezidobí 1951–1956 prezentovaly na celostátních *společných sjezdech československých fyziologů, farmakologů a biochemiků*. První z těchto sjezdů se konal 9.–11. 11. 1952 v Praze, druhý byl v Brně 10.–12. 9. 1953, třetí (s mezinárodní účastí) v Praze ve dnech 9.–21. 10. 1954 a čtvrtý ve slovenském Starém Smokovci 13.–15. 6. 1956.

Od roku 1958 začala Fyziologická společnost pořádat samostatné Fyziologické dny, v jejichž rámci organizovala farmakologická komise farmakologický program. V tomto pojetí se první *Fyziologické dny* konaly 23.–25. 1. 1958 v Praze, druhé 12.–14. 6. 1958 v Hradci Králové, třetí 13.–15. 1. 1959 v Brně, čtvrté 16.–19. 6. 1959 v Bratislavě.

Během bratislavského zasedání se farmakologická komise Československé fyziologické společnosti přeměnila na Československou farmakologickou společnost jako sekci Československé lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně a zároveň bylo dohodnuto, že fyziologické a farmakologické dny budou vzájemně časově navazovat. Tento princip se udržel do roku 1962:

5. fyziologické a 5. farmakologické dny 8.–12. 9. 1959 v Plzni,
6. fyziologické a 6. farmakologické dny 12.–16. 1. 1960 v Praze,
7. fyziologické a 7. farmakologické dny 21.–25. 6. 1960 v Košicích,

8. fyziologické a 8. farmakologické dny 17.–21. 1. 1961 v Olomouci,
9. farmakologické dny (s mezinárodní účastí) se konaly odděleně od fyziologických 29. 6.–1. 7. 1961 v Bratislavě,
10. fyziologické a 10. farmakologické dny 23.–27. 1. 1962 v Praze,
11. fyziologické a 11. farmakologické dny 25.–30. 6. 1962 v Hradci Králové.

Od roku 1965 byla zahájena tradice organizování farmakologických dnů (FaD) samostatně bez návaznosti na dny fyziologické:

12. FaD 26.–29. 1. 1965 ve slovenských Smolenicích,
13. FaD 31. 8.–3. 9. 1965 v Hradci Králové,
14. FaD 15.–17. 2. 1966 ve Smolenicích,
15. FaD 13.–16. 9. 1966 v Olomouci,
16. FaD 13.–16. 1. 1967 ve Smolenicích,
17. FaD 18.–21. 9. 1967 v Košicích,
18. FaD 11.–13. 2. 1969 ve Smolenicích,
19. FaD 24.–26. 2. 1970 v Liblicích,
20. FaD 22.–25. 9. 1970 v Košicích,
21. FaD 6.–9. 9. 1971 v Plzni,
22. FaD 20.–25. 9. 1972 v Bratislavě,
23. FaD 4.–7. 9. 1973 v Praze,
24. FaD 12.–14. 9. 1974 v Martině,
25. FaD 27.–28. 8. 1975 v Olomouci,
26. FaD 9.–12. 9. 1976 v Brně,
27. FaD 15.–18. 6. 1977 v Košicích (Zemplínská Šírava),
28. FaD 28.–30. 8. 1978 ve Vsetíně,
29. FaD 4.–6. 9. 1979 v Plzni,
30. FaD 1.–5. 9. 1980 v Banské Bystrici,
31. FaD 6.–11. 6. 1981 v Hradci Králové,
32. FaD 4.–7. 6. 1982 v Táboře,
33. FaD 8.–10. 6. 1983 v Košicích (Zemplínská Šírava),
34. FaD 3.–6. 6. 1984 v Táboře,
35. FaD 19.–23. 6. 1985 v Bratislavě,
36. FaD 27.–30. 8. 1986 v Olomouci,
37. FaD 27.–29. 8. 1987 v Brně,
38. FaD 23.–28. 5. 1988 v Tálech (Nízké Tatry),
39. FaD 29. 5.–2. 6. 1989 v Mariánských Lázních,
40. FaD 25. 5.–1. 6. 1990 v Rožnově pod Radhoštěm,
41. FaD 11.–13. 9. 1991 v Martině,
42. FaD 9.–11. 9. 1992 v Hradci Králové (Špindlerův Mlýn).

Po rozdělení Československa na Českou a na Slovenskou republiku v roce 1993 se farmakologické výbory obou nově vzniklých státních útvarů dohodly na kontinuitě společného každoročního organizování Česko-Slovenských nebo Slovensko-Českých farmakologických dnů:

43. FaD 8.–10. 9. 1993 v Praze,
44. FaD 29.–31. 8. 1994 v Bratislavě,
45. FaD 26.–28. 10. 1995 v Brně,
46. FaD 18.–20. 9. 1996 v Olomouci,
47. FaD 3.–5. 9. 1997 v Košicích,

48. FaD 9.–12. 9. 1998 v Praze,
49. FaD 8.–10. 9. 1999 v Bratislavě,
50. FaD 3.–6. 9. 2000 v Praze,
51. FaD 4. – 6. 9. 2001 v Hradci Králové,
52. FaD 26.–28. 6. 2002 v Martině,
53. FaD 10.–12. 9. 2003 v Brně.

Československá fyziologie – periodikum Československé fyziologické společnosti – pravidelně publikuje abstrakta prací prezentovaných na farmakologických dnech.

Zahraniční spolupráce

Kromě organizování „domácích“ farmakologů a „domácích“ odborných akcí měli českoslovenští farmakologové (především zásluhou prof. MUDr. Heleny Raškové, DrSc.) vliv na vytvoření samostatného mezinárodního farmakologického fóra. Československá farmakologická společnost byla mezi zakládajícími členy Farmakologické sekce Mezinárodní fyziologické unie, ustavené v roce 1959. Uznáním mezinárodní autority československé farmakologie bylo zadání pořadatelsví 2. celosvětové farmakologické konference (2nd International Pharmacological Meeting) v roce 1963 v Praze (první byla v roce 1961 ve Stockholmu). Kromě předsedkyně prof. Raškové byli v organizačním výboru např. prof. MUDr. PhMr. Z. Votava, DrSc., prof. MUDr. J. Vaněček, DrSc., prof. MUDr. V. Grossmann, doc. MUDr. V. Trčka, DrSc., prof. MUDr. O. Benešová, DrSc. Prof. Rašková byla po několika funkčních obdobích členkou předsednictva Mezinárodní farmakologické unie – IUPHAR (ve funkci místopředsedkyně, později generálního sekretáře), z českých zástupců byl v období 1984–1990 členem předsednictva IUPHAR prof. MUDr. J. Elis, DrSc. Z dalších význačnějších mezinárodních iniciativ Společnosti bylo např. mezinárodní sympozium „Farmakologie nervového vzruchu“ v roce 1958 v Liblicích (do roku 2004 se jich uskutečnilo 46). Kromě prof. Z. Votavy se z farmakologů v psychofarmakologické sekci angažovali především prof. MUDr. Miloslav Kršiak, DrSc., a prof. MUDr. A. Šulcová, CSc. (např. v 90. letech ve funkci předsedkyně a jako členka exekutivy Evropské společnosti pro behaviorální farmakologii, dále jako organizátorka několika mezinárodních konferencí v Brně a Praze v letech 1997–2004).

V rámci Československé (později České) farmakologické společnosti se postupně diferencovaly sekce, zastřešující některé z farmakologických „subdisciplín“. Prvním impulzem v tomto smyslu bylo zorganizování psychofarmakologické komise v roce 1958 (z iniciativy profesora Z. Votavy), z níž se později stala Psychofarmakologická sekce Československé (později České) psychiatrické společnosti s tradičním pořádáním lednových psychofarmakologických konferencí v lázních Jeseník (do roku 2004 se jich uskutečnilo 46). Kromě prof. Z. Votavy se z farmakologů v psychofarmakologické sekci angažovali především prof. MUDr. Miloslav Kršiak, DrSc., a prof. MUDr. A. Šulcová, CSc. (např. v 90. letech ve funkci předsedkyně a jako členka exekutivy Evropské společnosti pro behaviorální farmakologii, dále jako organizátorka několika mezinárodních konferencí v Brně a Praze v letech 1997–2004).

Dalšími – postupně se konstituujícími – sekcemi, které zůstaly trvale součástí Farmakologické společnosti, byly a jsou Sekce toxikologická a Sekce klinické farmakologie. Pro usnadnění mezinárodních návazností byl na počátku 90. let rozšířen název odborné společnosti na Českou společnost experimentální a klinické farmakologie a toxikologie.

Pokud jde o toxikologickou sekci, ta se v rámci Československé farmakologické společnosti začala diferencovat v roce 1963, tj. v roce, kdy vznikla Evropská společnost pro studium léčiv. Československá toxikologická sekce byla jedním ze zakládajících členů evropského toxikologického fóra (postupně slučovaného a přejmenovávaného až po dnešní EUROTOX – Sdružení evropských toxikologických společností). Mezi členy výboru evropské toxikologie byli nej-

prve prof. H. Rašková a doc. RNDr. PhMr. I. Janků, DrSc., později prof. MUDr. Vl. Eybl, DrSc. Oceněním úrovně československé lékové toxikologie bylo pořádání evropských toxikologických sjezdů v roce 1967 v Praze, v roce 1974 v Karlových Varech (především zásluhou H. Raškové a I. Janků) a kongresu EUROTOX 1995 v Praze (především zásluhou Vl. Eybla). Od 80. let se toxikologická sekce koncentrovala (z iniciativy prof. O. Benešové) na organizování pravidelných mezioborových toxikologických konferencí s vytypovanými tématy: 1980 – Stav a perspektivy výzkumu v toxikologických disciplínách; 1981 – Problematika přenosu dat z pokusných systémů na člověka; 1982 – Experimentální modely v toxikologii; 1983 – Hepatotoxicita léčiv; 1986 – Predikce nežádoucích účinků léčiv a jiných xenobiotik; 1987 – Rozdíly v reaktivitě na léky v závislosti na věku; 1988 – Celulární účinky xenobiotik z hlediska toxikologie; 1989 – Toxikologické aspekty při zajišťování výroby nových léčiv; 1991 – Význam správné laboratorní praxe pro toxikologii; 1992 – Imunotoxicita léků; 1993 – Teratogenita, mutagenita; 1994 – Toxikologické aspekty interakcí s návykovými látkami. Od roku 1996 byla po dohodě se Slovenskou toxikologickou sekcí zahájena každoroční tradice Česko-Slovenských nebo Slovensko-Českých toxikologicko-mezíoborových konferencí (MTK):

1. MTK v Piešťanech 24.–26. 10. 1996,
2. MTK v Hradci Králové 21.–23. 5. 1997,
3. MTK v Trenčianských Teplicích 26.–28. 5. 1998,
4. MTK v Plzni 16.–17. 9. 1999,
5. MTK v Trenčianských Teplicích 1.–3. 6. 2000,
6. MTK v Hradci Králové 4.–5. 9. 2001,
7. MTK v Martině 24.–25. 6. 2002,
8. MTK v Praze 3.–5. 9. 2003.

Kromě těchto akcí pořádal prof. Vl. Eybl s plzeňskými spolupracovníky mezinárodní symposia, např. Drug Toxicity v r. 1985, a zvláště pak symposia na téma „Chelating agents in pharmacology, toxicology and therapeutics“ (v letech 1984, 1987, 1990, 1993, 1996 a 2000), která v letech 1984 a 1990 proběhla jako satelitní symposia kongresů IUPHAR a v roce 1996 jako satelitní symposium kongresu EUROTOX. Ve spolupráci s Německou farmakologickou společností se konalo v Karlových Varech v r. 1992 symposium O alternativních metodách ve farmakologii a toxikologii. V r. 1995, těsně po kongresu EUROTOXu v Praze, bylo ve spolupráci se SZÚ Praha organizováno v Plzni symposium O problematice znečišťování životního prostředí. V 90. letech se sekce podílela spolu s plzeňským pracovištěm na organizaci mezinárodní školy pro mladé toxikology. Významnou akcí byla konference v Plzni v r. 1998 na téma Facts and Fallacies of Alternative Medicine, konaná z iniciativy prof. H. Raškové.

Podobně organizoval od roku 1995 prof. RNDr. J. Květina, DrSc. (1987–2001 byl opakovaně členem výboru Evropské biofarmaceutické a farmakokinetické společnosti) s královéhradeckými spolupracovníky pravidelná květnová diskusní „round table“ s tematikou „srovnávacích farmakokinetických a toxikokinetických bioekvivalencí“.

V čele toxikologické sekce se vystřídali prof. O. Benešová (do roku 1988), prof. Vl. Eybl (1988 – 1994), prof. J. Květina (od roku 1994 – dosud).

Pokud jde o českou klinickou farmakologii, její počátky lze datovat do poloviny 50. let minulého století, tj. do období, kdy se racionalizací farmakoterapie začal cíleně zabývat jeden z kolektivů prof. MUDr. O. Šmahela, DrSc., v Ústavu experimentální terapie (v pražském krčském klinickém areálu). Jeho pokračovatelem byl (až do 90. let) prof. MUDr. Z. Modr, CSc. Dalším iniciátorem klinické farmakologie jako součásti zdravotnického systému byl prof.

MUDr. L. Klabusay, DrSc. Od 80. let se jejich zásluhou podařilo etablovat klinickou farmakologii jako samostatnou atestační nástavbu mezi ostatními medicínskými obory. Ve stejné době prosadil prof. J. Květina vysokoškolskou výuku klinické farmacie. Kromě zdravotnických klinicko-farmakologických pracovišť se systematika kontrolovaného klinicko-lékového pokusu stala v 60. letech náplní jednoho z oddělení Farmakologického ústavu ČSAV (zásluhou především prof. J. Elise, který byl po dvě desetiletí československým klinicko-farmakologickým expertem v SZO). Klinicko-farmakologická sekce Československé farmakologické společnosti byla založena v roce 1976. V 80. letech a na začátku 90. let se prezentovala především organizováním periodických informačních sympozií „Medicamenta nova“, která v období „centralizovaně řízeného zdravotnictví“ byla jedním z obecně ceněných informačních toků o nových léčivech. Na jejich náplni se postupně podíleli prof. J. Elis, prof. J. Švihovec, doc. T. Sechser, prof. F. Perlík. První samostatnou konferenci klinické farmakologie (KF) sekce uskutečnila 30. 9.–2. 10. 1999 v Rožnově pod Radhoštěm. Jejím organizátorem byl doc. M. Grundmann z ostravského Ústavu klinické farmakologie, který inicioval na stejném místě tradici dalších klinicko-farmakologických konferencí (II. KF 28.–30. 9. 2000, III. KF 18.–20. 10. 2001, IV. KF 17.–19. 10. 2002, V. KF 16.–18. 10. 2003). KF probíhaly společně s konferencemi terapeutického monitorování léků (TDM) a DURG, a to ve spolupráci s vybranými klinickými společnostmi (náplní byly vytypované patofyziologické, klinické a farmakoterapeutické problematiky, zahrnující i TDM a analýzu spotřeby léčiv). Pracovní skupina TDM byla založena z iniciativy doc. M. Grundmanna 11. 11. 1992 (v návaznosti na Mezinárodní společnost terapeutického monitorování a klinické toxikologie – IATDMCT). Skupinu DURG dlouhodobě vedl MUDr. L. Štika, CSc., dále prof. F. Perlík, doc. RNDr. J. Vlček, CSc., a MUDr. K. Urbánek, PhD. Organizátorem 5. evropské konference DURG v roce 2001 v Praze byl doc. J. Vlček. Po založení Evropské společnosti klinické farmakologie byli členy jejího výboru doc. T. Sechser (1994–1999), doc. Grundmann a prof. Perlík (1999–dosud).

Klinicko-farmakologické sekci postupně předsedali: prof. J. Elis (1976–1990), doc. T. Sechser (1990–1992), doc. M. Grundmann (1992–dosud).

Sled předsedů České (event. Československé) farmakologické společnosti: prof. MUDr. Helena Rašková, DrSc. (1959–1971, od roku 1993 čestná předsedkyně), prof. MUDr. Jiří Vaněček, DrSc. (1971–1988), prof. MUDr. Jiří Elis, DrSc. (1988–1990), prof. MUDr. Sixtus Hynie, DrSc. (1990–1998), prof. MUDr. Miroslav Kršiak, DrSc. (1998–2002), prof. MUDr. František Perlík, DrSc. (od r. 2002). Ve výboru se postupně vystřídalá řada čelných představitelů české farmakologie: prof. MUDr. PhMr. Z. Votava, DrSc. (dlouholetý místopředseda a sekretář), prof. MUDr. M. Wenke, DrSc., prof. MUDr. J. Lenfeld, CSc., prof. MUDr. V. Grossmann, prof. MUDr. R. Čapek, DrSc., prof. MUDr. V. Eybl, DrSc. (dlouholetý vědecký sekretář), prof. RNDr. J. Květina, DrSc. (dlouholetý místopředseda), doc. MUDr. M. Grundmann, CSc. (místopředseda), doc. MUDr. D. Waitzová, CSc. (dlouholetá vědecká sekretářka), doc. RNDr. I. Janků, DrSc., prof. MUDr. O. Gulda, DrSc., prof. MUDr. J. Jezdinský, CSc., prof. MUDr. J. Švihovec, DrSc. (dlouholetý hospodář), MUDr. J. Šedivý, CSc., doc. MUDr. T. Sechser, CSc., prof. MUDr. J. Martínková, CSc., MUDr. M. Šmíd, CSc., prof. MUDr. Z. Fendrich, CSc., prof. MUDr. P. Višňovský, CSc., prof. MUDr. A. Šulcová, CSc.

Ocenění

- Čestná členství ČSEKFT (v abecedickém uspořádání): prof. MUDr. Olga Benešová, DrSc., prof. MUDr. Jiří Elis, DrSc., prof. MUDr. Vladislav Eybl, DrSc., prof. MUDr. Zdeněk Fendrich, CSc., prof. MUDr. Vojtěch Grossmann, doc. MUDr. Milan Grundmann, CSc., prof. MUDr. Eva Hadašová, CSc., MUDr. Josef Herink, DrSc., prof. MUDr. Sixtus Hynie,

DrSc., doc. PhMr. RNDr. Ivo Janků, DrSc., prof. MUDr. Jaroslav Jezdinský, CSc., doc. MUDr. Jaroslav Koutenský, CSc., RNDr. PhMr. Ivan Krejčí, CSc., prof. MUDr. Miloslav Kršiak, DrSc., prof. RNDr. Jaroslav Květina, DrSc., prof. MUDr. Jiřina Martínková, CSc., doc. MUDr. Otto Mayer, CSc., doc. MUDr. Miroslav Mráz, CSc., doc. MUDr. František Perlík, DrSc., prof. MUDr. Helena Rašková, DrSc., doc. MUDr. Tomáš Sechser, CSc., MUDr. Josef Šedivý, CSc., MUDr. Ludvík Štika, CSc., prof. MUDr. Jan Švihovec, DrSc., doc. MUDr. Václav Trčka, DrSc., prof. MUDr. Peter Višňovský, CSc., doc. MUDr. Danuše Waitzová, CSc., prof. MUDr. Max Wenke, DrSc.

- Čestná členství v zahraničních odborných společnostech: prof. H. Rašková – EUROTOX, italská, francouzská, kubánská, německá a slovenská farmakologická společnost, v belgické akademii lékařských věd, ve francouzské fyziologické společnosti; prof. J. Květina – francouzská a slovenská farmakologická společnost.
- Členství ve výborech zahraničních společností: prof. A. Šulcová – European College for Neuropsychopharmacology, doc. P. Anzenbacher – International Cytochromes P450, prof. J. Švihovec – expertní skupina SZO pro „essential drugs“ a „klinickou farmakologii“.
- Členství v redakčních radách: prof. H. Rašková – Arzneimittelforschung, Neuroscience, Drugs under Experimental and Clinical Research; prof. V. Eybl – Biomarkers and Environmental, Toxicology and Industrial Health, Journal of Applied Toxicology; prof. J. Švihovec – Opinions in Pharmacology, Pharma-Preisung, Remedia, Edukafarm; prof. A. Šulcová – European Pharmacotherapy Business Briefings, Adiktologie; prof. Z. Fendrich – Pharmacology and Toxicology, Journal of Pharmaceutical Sciences; doc. M. Grundmann – Biomedical Papers, Journal of American College of Cardiology, Interní medicína pro praxi, Hypertenze; Klinická farmakologie a farmacie: dr. K. Urbánek, prof. J. Jezdinský, doc. P. Anzenbacher, prof. P. Višňovský, prof. J. Květina.
- Čestné doktoráty: prof. H. Rašková – Dr. h. c. Univerzity v Lausanne, prof. J. Květina – Dr. h. c. brněnské Veterinární a farmaceutické univerzity.

Předseda: Doc. MUDr. František Perlík, DrSc.

Místopředsedové: Prof. RNDr. Jaroslav Květina, DrSc., doc. MUDr. Milan Grundmann, CSc.

Vědecký sekretář: Prof. MUDr. Vladislav Eybl, DrSc.

Ústav farmakologie a toxikologie LF UK, Karlovarská 48, 301 66 Plzeň

Podklady zpracoval prof. RNDr. Jaroslav Květina, DrSc.